

THE FREE INDOLOGICAL COLLECTION

WWW.SANSKRITDOCUMENTS.ORG/TFIC

FAIR USE DECLARATION

This book is sourced from another online repository and provided to you at this site under the TFIC collection. It is provided under commonly held Fair Use guidelines for individual educational or research use. We believe that the book is in the public domain and public dissemination was the intent of the original repository. We applaud and support their work wholeheartedly and only provide this version of this book at this site to make it available to even more readers. We believe that cataloging plays a big part in finding valuable books and try to facilitate that, through our TFIC group efforts. In some cases, the original sources are no longer online or are very hard to access, or marked up in or provided in Indian languages, rather than the more widely used English language. TFIC tries to address these needs too. Our intent is to aid all these repositories and digitization projects and is in no way to undercut them. For more information about our mission and our fair use guidelines, please visit our website.

Note that we provide this book and others because, to the best of our knowledge, they are in the public domain, in our jurisdiction. However, before downloading and using it, you must verify that it is legal for you, in your jurisdiction, to access and use this copy of the book. Please do not download this book in error. We may not be held responsible for any copyright or other legal violations. Placing this notice in the front of every book, serves to both alert you, and to relieve us of any responsibility.

If you are the intellectual property owner of this or any other book in our collection, please email us, if you have any objections to how we present or provide this book here, or to our providing this book at all. We shall work with you immediately.

-The TFIC Team.

સામાયક વૃત.

વિધિસાહિત, છકામિના ખોલ, અને દેવ, ગુરુ,
ધર્મ એ ત્રણ તત્વની ઓળખાણુ વિષે કવિતા
મહા પંડિત મન્ય પુન્ય શ્રી દેવજી સ્વામીના
શિષ્ય બાધાજી સ્વામિ પાસે શુદ્ધ કરાવી
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

આવક. પુરુષોત્તમ કાહાનજી ગાંધી.
લી'મડી,

અમદાવાદમાં

ખાડીયામાં સારંગપુર જ્વાના રસ્તાપર
ગહેતાજી પીતાંંગરદાસ ત્રિભુવનદાસના
મકાનમાં હિતેચ્છુ પ્રેસમાં નિર્માણ
મુળજીએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૩૮ સને ૧૯૮૨

મૂલ્ય. બે આના.

अथ श्री सामायक लख्युं छे.

उघाढे मुखे तथा दीवाने अजवाळे वांचवुं नहीं.

नवकार मंत्र. पाठ ॥ १ ॥

नमो अरिहंताणुं ॥ नमो सिद्धाणुं ॥ नमो
आयरियाणुं ॥ नमो उवङ्गायाणुं ॥ नमो लोअ
संवसाहूणुं ॥ १ ॥

तिख्वुत्तो अथवा वंदना. पाठ ॥ २ ॥

तिज्जुतो ॥ आयाहिणुं ॥ पयाहिणुं ॥ वंदामि ॥
नमस्सामि ॥ सकारेमि ॥ समालेमि ॥ कल्लाणुं ॥
भंगणं ॥ देवयं ॥ अेधयं ॥ पण्णुवा सामि ॥ २ ॥

हरियावहि. पाठ ॥ ३ ॥

धरिअमि पडिअमिअ ॥ धरिया वहियाअ ॥ विराहणुअ
॥ गमल्ला गमले ॥ पाल्लु अमले ॥ पीय अमले ॥

(૨)

હરિય ક્રમણે ॥ ઉસા ઉત્તિંગ ॥ પણુગ દગ્ગ ॥ મટ્ટિ મ-
ક્રડા ॥ સંતાણા સંક્રમણે ॥ જેમે જવા ॥ વિરાહિયા ॥
અગિંદિયા ॥ ખેદદિયા ॥ તેદદિયા ॥ ચઢરિદિયા ॥ પંચિ
દિયા ॥ અભિહયા ॥ વત્તિયા ॥ લેસીયા ॥ સંધાઈયા ॥
સંધટ્ટિયા ॥ પરીયાવિયા ॥ કીલામિયા ॥ ઉદ્ધવિયા ॥
ઠાણાઅઠાણું ॥ સંકામિયા ॥ જવિયાઅ ॥ વવરોવિયા ॥
તસ્સમિચ્છામિ દુકકડં ॥ ૩ ॥ .

—૦ૐ૦—

તસ્સઉત્તરી, પાઠ ॥ ૪ ॥

તસ્સ ઉત્તરી કરણેણું ॥ પાયછિત્ત કરણેણું ॥ વિસો-
હિ કરણેણું ॥ વિસ્સદ્લી કરણેણું ॥ પાવાણું કમ્મા-
ણું ॥ નિધ્ધાયણું ઠામ્મે ॥ ઠામિ કાઉસગ્ગં ॥

અત્તથઉસસિઅેણું ॥ નિસસીઅેણું ॥ ખાસિઅેણું ॥ છી
અેણું ॥ જંભાધઅેણું ॥ ઉડૂઅેણું ॥ વાયનિસગ્ગેણું ॥ ભમ
લિઅે ॥ પિત્તમુછાઅે ॥ સુહુમેહિંઅંગસંચાલેહિં ॥ સુહુમેહિં
ખેલસંચાલેહિં ॥ સુહુમેહિંદિઠિસંચાલેહિં ॥ અવમાધઅેહિં ॥
આગારેહિંઅભગ્ગે ॥ અવિરાહિઅે ॥ હુજ્જમેકાઉસગ્ગે ॥

(૩)

જવઅરિહંતાણું ॥ ભગવંતાણું ॥ નમોકારેણું ॥ ન-
પારેમિ ॥ તાવકાયં ॥ ઠાણેણું ॥ મોણેણું ॥ ક્ષાણેણું ॥
અપ્પાણું ॥ વોસિરામિ ॥ ૪ ॥

આંહીઆં ધરિઆ વહિઆનો, અને નવકાર અકનો
કાઉસગ્ગ કરવો. અને નમો અરિહંતાણું કહી તે
કાઉસગ્ગ પાળવો. ॥

—૦—

લોગસ્સ.

પાઠ ॥૨ ॥

લોગસ્સ ઉજ્જયગરે ॥ ધમ્મતિથયરેણુ ॥ અરિ-
હંતે કિત્તધસ્સં ॥ ચઉવીં સંપિ કેવલી ॥ ૧ ॥ ઊસમ્મ
મજ્જિયંચવંદે ॥ સંભવ મભિ નંદણું ॥ ચસુમધંચ ॥
પઉમપ્પહં સુપાસં ॥ જિણંચ ચંદપ્પહંવંદે ॥ ૨ ॥
સુવિહિંચ પુરૂદંતં ॥ શિઅળાસિજ્જંસ વાસુપુજ્જંચ ॥
વિમલ મણુંતંચજિણું ॥ ધમ્મંસંતિંચવંદામિ ॥ ૩ ॥
કુંથું અરંચમહિંસ ॥ વંદે મુણિસુવયં નમિજિણંચ ॥
વંદામિ રિહનેમિં ॥ પાસંતહ વદ્ધ માણુંચ ॥ ૪ ॥ અ-
વંમમ્મ અભિથુયા ॥ વિહુયરયમલી પહીણુ જરમરણા ॥

(૪)

ચઉવીસં'પી જિણવરા ॥ તિથયરામે પસીયંતુ ॥ ૫ ॥
કોતિયવંદિય મહિયાજે એ લોગ્ગસ ઉત્તમા સિદ્ધા ॥
આરૂગં ખોહિલાભં ॥ સમાહિવર મુત્તમંદિતુ ॥ ૬ ॥
ચંદ્રેસુનિમ્મલયરા ॥ આઘચ્ચે સુઅહિયં પયાસયરા ॥
સાગર વર ગંભીરા ॥ સિદ્ધા સિદ્ધિમ મંદિસંતુ ॥ ૭ ॥
હવે સમાયકની આજ્ઞા માગીને—

—૦ૐ૦—

સામાયક આદરવાની રીત.

પાઠ ॥ ૬ ॥

દ્રવ્ય થકી સાવજ્ઞેગ સેવવાના પચખાણુ ॥ ૧ ॥
ક્ષેત્ર થકી આખા લોક પ્રમાણુ ॥ કાળ થકી ખે ધડી
સુધી ॥ તે ઉપરાંત ત્રણ નવકાર ગણી ન પાણું તિ-
વાર સુધી ॥ ૩ ॥ ભાવયકી છ કોટીએ પચખાણુ ॥ ૪ ॥
કરેમિ ભંતે સામાધયં ॥ સાવજ્ઞં જ્ઞેગં પચખા-
મિ ॥ જવ નિયમ પજ્જુવા સામિ ॥ દુવિહં તિ-
વિહેણું ॥ ન કરેમી ॥ ન કારવેમિ ॥ મણુસા વય
સા કાયસા ॥ તસ્સભંતે પંડિત્તમામિ ॥ નિદામી ॥
ગિરીહામિ ॥ અખાણું વોસિરામિ ॥ ૬ ॥

—૦ૐ૦—

(૫)

નમોઽથુણં.

પાઠ ॥ ૭ ॥

શ્રી નમોઽથુણં ॥ ૧ ॥ અરિહંતાણું ॥ ૨ ॥ ભગ-
વંતાણું ॥ ૩ ॥ આઘગરાણું ॥ ૪ ॥ તિથ્યયરાણું ॥ ૫ ॥
સયંસંબુદ્ધાણું ॥ ૬ ॥ પુરિસોત્તમાણું ॥ ૭ ॥ પુરીસસી-
હાણું ॥ ૮ ॥ પુરીસવર પુંડરીયાણું ॥ ૯ ॥ પુરીસવર
ગંધહૃથીણું ॥ ૧૦ ॥ લોગુત્તમાણું ॥ ૧૧ ॥ લોગના-
હાણું ॥ ૧૨ ॥ લોગહિયાણું ॥ ૧૩ ॥ લોગપદ્મવાણું ॥ ૧૪ ॥
લોગ પન્ને યગરાણું ॥ ૧૫ ॥ અભયદયાણું ॥ ૧૬ ॥
અપ્પૂદયાણું ॥ ૧૭ ॥ મગ્ગદયાણું ॥ ૧૮ ॥ સરણુદયા-
ણું ॥ ૧૯ ॥ જીવદયાણું ॥ ૨૦ ॥ ખોહિદયાણું ॥ ૨૧ ॥
ધમ્મદયાણું ॥ ૨૨ ॥ ધમ્મદેસિયાણું ॥ ૨૩ ॥ ધમ્મના-
યગાણું ॥ ૨૪ ॥ ધમ્મસારહિંણું ॥ ૨૫ ॥ ધમ્મવર આઉ
રંત ચક્ક વટ્ટીણું ॥ ૨૬ ॥ દીવો ॥ ૨૭ ॥ તાણું ॥ ૨૮ ॥
સરણું ॥ ૨૯ ॥ ગર્ધ ॥ ૩૦ ॥ પદ્મ ॥ ૩૧ ॥ અપહિય
વરનાણું ૬ંસણું ધરાણું ॥ ૩૨ ॥ વિયટછઉમાણું ॥ ૩૩ ॥
જીણું ॥ ૩૪ ॥ જીવયાણું ॥ ૩૫ ॥ તિન્નાણું ॥ ૩૬ ॥
તારયાણું ॥ ૩૭ ॥ બુદ્ધાણું ॥ ૩૮ ॥ ખોહિયાણું ॥ ૩૯ ॥

(૬)

મુક્તાણું ॥૪૦॥ મોયગાણું ॥૪૧॥ સંવન્નુણું ॥૪૨॥
 સંવદરિસિણું ॥૪૩॥ સિવ ॥૪૪॥ મયલ ॥ ૪૫ ॥
 મર્ય ॥૪૬॥ મણુંત ॥૪૭॥ મખય ॥૪૮॥ મંવાખાહ ॥૪૯॥
 મપુણુ રાવત્તિ ॥૫૦॥ સિદ્ધિગર્હ નામધેયં ॥૫૧॥
 ઠાણું સંપત્તાણું ॥૫૨॥ નમો જિણાણું ॥૫૩॥ નિય
 ભયાણું ॥૫૪॥

—૦ૐ—

હવે સામાયક પાઠવાનો વિધિ લખ્યો છે.

પાઠ ॥ ૮ ॥

એહવા નવમા સામાયક વૃતના ॥ પચ્ચઅધ્યારા ॥
 જાણીયવા ॥ નસમાયરિવા ॥ તંજહા ॥ તે આલોજી ॥
 મણુ દુપ્પરીહાણે ॥૧॥ વયદુપ્પરીહાણે ॥૨॥ કાય-
 દુપ્પરિહાણે ॥૩॥ સામાધયસ્સ સધઅકરણુયામ્મે ॥૪॥
 સામાધયસ્સ આણુવઠિય સ્સકરણુયામ્મે ॥૫॥ તસ્સ-
 મિછામિદુક્કડં ॥૧॥ સામાયક સમકામ્મેણું ॥ નકા-
 સીયં ॥ નપાસીયં ॥ નતિરિયં ॥ નકિદ્ધિયં ॥ ન-
 સોહિયં ॥ ન આસહિયં ॥ આણુયામ્મે ॥ આણુપા-
 લિતા ॥ નભવઘ ॥ તંસ્સમિછામિ દુક્કડં ॥૨॥

સામાયકમાં જ્ઞા મનના ॥ દશ વચનના ॥ ખાર
કાયાના ॥ ખત્રીશ દોષ માંહેલો જે કોઈ દોષ લાગ્યો
હોય તો તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ॥૩॥

સામાયકમાં સ્ત્રિ કથા ॥ ભત્ત કથા ॥ દેરા કથા ॥
રાજ કથા ॥ એ ચાર કથા માંહેલી કોઈકથા કરી
હોય તો તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ॥૪॥

સામાયક વિધિએ લીધું ॥ વિધિએ પાળ્યું ॥ વિ
ધિએ કરતાં અવિધિએ થયું હોયતો ॥ તસ્સમિછા-
મી દુક્કડં ॥ ૫ ॥

સામાયકમાં અતિકરમ વ્યતિકરમ ॥ અતિચાર ॥
અણુચાર ॥ જાણુતાં ॥ અજાણુતાં ॥ મને ॥ વચને ॥
કાયાએ ॥ કરી કોઈ દોષ લાગ્યો હોય તો તસ્સ
મિછામિ દુક્કડં ॥૬॥ સામાયકમાં કાનો માત્રા
મીડી ॥ પદ અક્ષર ॥ આછો અધિક વિપરિત ભ-
ણાયો હોય તો અનંત સિદ્ધ કેવળીની સાથે માહુરે
તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ॥૭॥

હવે સામાયક કરવાનો વિધિ લખ્યો છે.

પ્રથમ મોહપતી પડીલેહણુ કરી ખાંધવી. ॥૧॥

(૮)

પાથરણું જોઈ ને પાથરણું ॥ ૨ ॥ જોછો તથા રજો
હરણો પડીલેહણ કરી રાખવો ॥૩॥ લઘુ નીતનું
ભાજન જોઈ રાખણું ॥૪॥ પેહેરવાનો કપડો હાથ
પાંચનો પેહેરવો ॥૫॥ આઢવાનો કપડો હાથ સાડા
પાંચનો આઢવો ॥૬॥ હવે સામાયકના સાત
પાઠની વિગત ॥ નવકાર ॥૧॥તિષ્ઠતો ॥૨॥ ઈચ્છા
મિ પડીકમીજી ॥૩॥ તસ્સઉત્તરી ॥૪॥ લોગસ્સા ॥૫॥
દ્રવ્ય થકીનો પાઠ ॥૬॥ નમો ય્યુંણું ॥૭॥ એ સાત
પાઠ ભણીને સામાયક કરણું ॥ ઇતી શ્રી સામાયકનો
વિધિ સંમપૂર્ણ ॥

હવે સામાયક પાળવાના વિધિને વિષે પાઠ સાત
કહેવા ॥ તેમાં દ્રવ્ય થકીનો પાઠ ન કહેવો ॥ ને
તેને ખદલે એહવા નવમાં સામાયક વૃત્તના પંચ-
અધ્યારાદિક કહેવા ॥

ઈતિ સામાયક પાળવાનો વિધિ સમપૂર્ણ. ॥

(૬)

વત્રિશદોષ ટાઢી સામાયકકરવું.

તે દોષ નાંચે મુજવ.

—૦ૐ૦—

મનના દોષ ॥૧૦॥

નિરવિવેકી મને કરે ॥ ૧ ॥ યશ કીર્તિની વાંચનાએ
કરે ॥ ૨ ॥ ધનનો લાભ વાંચે ॥ ૩ ॥ ગર્વ કરે ॥ ૪ ॥
ભયથી કરે ॥ ૫ ॥ પુત્ર તથા ધનાદિકનું નિયાણું
કરેતો ॥ ૬ ॥ સામાયકના કૂળનો સંદેહ કરે ॥ ૭ ॥
અવિનય કરે ॥ ૮ ॥ પરભવે મને આ રીદ્ધિ દે-
વતાની પદવી મળે એવી વાંચના કરે ॥ ૯ ॥ સા-
માયક માંહી રોષ કરે ॥ ૧૦ ॥ એ દોષો મનથી
નાંપજે ॥

—૦ૐ૦—

વચનના દોષ ॥૧૦॥

કુવચન બોલે ॥ ૧ ॥ કોઈને ધામકો પડે એવી ભાષા
બોલે ॥ ૨ ॥ સામાયકમાં સ્વર આલાપે ॥ ૩ ॥

(૧૦)

આપણે છાંદે ખોલે ॥ ૪ ॥ સુત્રા સંક્ષિપ્તે ખોલે ॥ ૫ ॥
ક્લેશ કરે ॥ ૬ ॥ રાજ કથાદિક વિકથા કરે ॥ ૭ ॥
હાંસી મરકરી કરે ॥ ૮ ॥ સંપદાવિના ઉતાવળો
ખોલે ॥ ૯ ॥ મોકળાને (વૃત વિનાનાને) જવા આ-
વવાના આદેશ આપે ॥ ૧૦ ॥

કાયાના દોષ ॥૧૨॥

વસ્ત્ર તથા જૂનઝે કરી પલાંઠી ખાંધે ॥ ૧ ॥ આ-
સન આધુ પાંચું ફેરવે ॥ ૨ ॥ ચપળપણે સર્વ દિ-
શાઝે જૂઝે ॥ ૩ ॥ ગ્રહસંખંધી સાવધ્ય (સાવધ્ય
અટલે પાપકારી) કર્મ કરે ॥ ૪ ॥ ભીંતસ્થંભાદિકે
આઠીંગી ખેસે ॥ ૫ ॥ અંગઉપાંગ અતિ સં-
ક્રાંતિ ॥ ૬ ॥ આળસ મરડે તથા ધર્મ કાર્યે આળસ
કરે ॥ ૭ ॥ ટાચકા વગાડે ॥ ૮ ॥ પુંજ્યા વિના
શરીરનો મેલ ઉખાડે ॥ ૯ ॥ પુંજ્યાવિના શરીરે
ખંજોળે ॥ ૧૦ ॥ વિસામણ કરાવે (અંગ અંપાવે) ॥ ૧૧ ॥
નિદ્રા કરે ॥ ૧૨ ॥

એ ખાર દોષ કાયા થકી નીપજે.મન. વચન અને
કાયાના થઇ કુલ ખત્રિશ દોષ.

—૦ૐ૦—

અથ શ્રી છકાયના વોલ.

હવે છકાયના નામ કહેછે ॥ પેહેલે ખોલે ઇંડીયાવર
કાય ॥ ૨ ॥ ખંખીયાવર કાય ॥ ૩ ॥ સપિ થાવર
કાય ॥ ૪ ॥ સુમતિ થાવરકાય ॥ ૫ ॥ પયાવચ્ચથા-
વરકાય ॥ ૬ ॥ જંગમકાય ॥ હવે ગોત્ર કહેછે ॥
પૃથ્વીકાય ॥ ૧ ॥ અપકાય ॥ ૨ ॥ તેઉકાય ॥ ૩ ॥
વાઉકાય ॥ ૪ ॥ વનસ્પતિકાય ॥ ૫ ॥ ત્રસકાય ॥ ૬ ॥
હવે પૃથ્વી કાયના બે ભેદ ॥ સુક્ષ્મ અને ખાદર ॥
સુક્ષ્મતે આખા લોકમાં ભરીછે ॥ તે આપણી નજરે
ન આવે ॥ જ્ઞાની જાણે દેખે ॥ હવે ખાદર પૃથ્વી કા-
યાના નામ કહેછે ॥ પેહેલે ખોલે માટીને મીઠાની
જાત ॥ ૨ ॥ ખડીખારાનીજાત ॥ ૩ ॥ કાળમિંઠ મર-
ડીઆ પાહાણાં ને સિલ્સાની જાત ॥ ૪ ॥ હિંગજો હ-
ડતાળની જાત ॥ ૫ ॥ ગેર ગોપીચંદનની જાત ॥ ૬ ॥

રત્ન પરવાળાની જાત ॥૭॥ સોજ જાતનાં રત્ના
 આદિ લેઈને તેંતાળીશ જાતની પૃથ્વી કાયા ॥ તેમાં
 એક કકડામાં અસંખ્યાતા જીવ શ્રી ભગવંતે કહ્યાછે ॥
 તે જીવાર તથા પીલુ જેટલી પૃથ્વી કાયા લઈએ ॥ તે-
 માંથી એકેકે જીવ નીકળી પારેવા જેવડી કાયા
 કરેતો ॥ એક લાખ જોજનનો જંબુદ્વિપછે ॥ તેમાં
 સમાય નહીં ॥ તેનાં કુળ ખાર લાખ કરોડ છે ॥ તેનું
 આઉંખું જઘન્ય અંતર મુહુરતનું ॥ ઉત્કૃષ્ટું ૨૨ હજાર
 વર્ષનું ॥ તેની દયા પાળીએતો મોક્ષના સુખ પામીએ ॥
 હવે અપકાયતે પાણી ॥ તેના બે ભેદ ॥ સુક્ષ્મ અને
 ખાદર ॥ સુક્ષ્મતે આખા લોકમાં ભર્યાછે ॥ તે આ-
 પણી નજરે નઆવે ॥ ખાદર પાણીના નામ કહેછે ॥
 પેહેલે બોલે વરસાદને કરાના પાણી ॥૨॥ આકળને
 ધુમરનાં પાણી ॥૩॥ કુવા નદી તળાવનાં પાણી ॥૪॥
 દરિયાને અરણનાં પાણી ॥૫॥ ખારાં ખાટાં પાણી ॥૬॥
 મીઠાં મોળાં પાણી ॥૭॥ એ આદિ લેઈને ધણી જ-
 તનાં પાણીછે ॥ તેના એક ખિંદુમાં અસંખ્યાતા જીવ
 કહ્યાછે ॥ તેમાંથી એકેકે જીવ નીકળીને સરસવના ઢાણા

જેવડી કાયા કરેતો લાખ જોજનના જંપુદ્ધિપમાં
માય નહીં ॥ તેનાં કુળ સાત લાખ કોડછે ॥ તેનું
આઉપું જઘન્ય અંતર મુહુરતનું ॥ ઉત્કૃષ્ટું સાત હ-
જાર વર્ષનું ॥ તેની દયા પાળીએતો અનંતા મોક્ષના
સુખ પામીએ ॥

હવે તેઉકાય તે અગ્ની ॥ તેની ખે જાત ॥ સુક્ષ્મ
ને ખાદર ॥ સુક્ષ્મ તે આખા લોકમાં ભર્યાછે ॥ તે આ-
પણી નજરે નઆવે ॥ હવે ખાદર અગ્નિનાં નામ
કહેછે ॥ પેહેલે ખોલે ચૂલા ને ભઠ્ઠોની અગ્નિ ॥૨॥
ધુમાડા તાપણીની અગ્નિ ॥૩॥ અકમકને વિજળીની
અગ્નિ ॥૪॥ દીવાને ઉમાડાની અગ્નિ ॥૫॥ લોઢા
ધગધગતા ને અરણીની અગ્નિ ॥૬॥ એ આદિ લેઈને
ધણી જાતની અગ્નિછે ॥ તેના એક તણખામાં અ-
સંખ્યાતા જીવ કહ્યાછે ॥ તેમાંથી અકેકે જીવ નીકળીને
ખસખસના દાણા જેવડી કાયા કરેતો ॥ જંપુદ્ધિપમાં ન
માયા ॥ તેના કુળ ત્રણ લાખ કરોડ છે ॥ તેનું આ-
ઉપું જઘન્ય અંતર મુહુરતનું ॥ ઉત્કૃષ્ટું ત્રણ અહો-
રાત્રિનું ॥ તેની દયા પાળીએતો અનંતા મોક્ષના

સુખ પામીએ ॥ હવે વાયરાના બે ભેદ ॥ સુક્ષ્મ અને
 ખાદર ॥ સુક્ષ્મ તે આખા લોકમાં ભર્યા છે ॥ તે આ-
 પણી નજરે ન આવે ॥ હવે ખાદર વાયરાના નામ
 કહે છે ॥ પેહલે ખોલે ઉગમણી અને આથમણી વા ॥ ૨ ॥
 ઉત્તરને દક્ષિણનો વા ॥ ૩ ॥ ઊંચો નીચોને ત્રિછો વા ॥ ૪ ॥
 વટોળીઆને મંડળીઆ વા ॥ ૫ ॥ ગુંજવાને સુધવા ॥ ૬ ॥
 આદિ લેધને ધણી જાતનો વાયરો છે ॥ તે
 શું કરે હણાય છે? ઉઘાડે મોઢે ખોલ્યે ॥ આ-
 પટ નાંખવે ॥ સુપડે સોવે ॥ આટકવે ॥ કાંત-
 વે ॥ વિંઝવે ॥ તાલોટા વગાડવે ॥ વીંઝણે વીંઝવે ॥
 હીંચોળે હીંચકવે ॥ આદિલેધને ધણી જાતના શસ્ત્ર-
 કરી હણાય છે ॥ તે એકવાર ઉઘાડા મોઢે ખોલ્યે ॥
 અસંખ્યાતા જીવ હણાય છે ॥ તેમાંથી અકેકો જીવ
 નીકળીને વડના ખીજ જેવડી કાયા કરેતો ॥ જ'-
 બુદ્ધિપમાં ન માય ॥ તેનાં કુળ સાત લાખ કરોડ છે ॥
 તેનું આઉણું જઘન્ય અંતર મુહુરતનું ॥ ઉત્કૃષ્ટ-
 ત્રણ હજાર વર્ષનું ॥ તેની દયા પાળીએતો મોક્ષનાં
 સુખ પામીએ ॥ પાંચમે ખોલે વનસ્પતિ કાય ॥ તે-

ના ખે ભેદ ॥ સુદમ અને ખાદર ॥ સુદમ તે આખા
 સોઠમાં ભર્યાછે ॥ તે આપણી નજરે ન આવે ॥ ખા-
 દર વનસ્પતિ કાયના ખે ભેદ ॥ પ્રત્યેક અને સાધા-
 રણ ॥ પ્રત્યેક કોને કહીએ ? શરીરે શરીરે અકેકે
 જીવ હોય તેને પ્રત્યેક કહીએ ॥ અને એક શરીરે અ-
 નંતા જીવ હોય તેને સાધારણ કહીએ ॥ હવે પ્રત્યેકના
 નામ કહેછે ॥ પેહેલે ખોલે વૃક્ષને વેલાનો જાત ॥ રીં-
 ગણી તળશી ને ગુંલમની જાત ॥ ઝેરડા આકડા ધ-
 તુરાની જાત ॥ દાડમ શેલડી ને કેળાંની જાત ॥ ઘો કે-
 વડો દાભડો ને તરણાની જાત ॥ ફૂલ કમળ ને નાગ-
 રવેલની જાત ॥ ખોરડી કેરડો ને કસેલાની જાત ॥ જી-
 વાર ખાજરો મઠ મકાઈની જાત ॥ તાંજળજે સૂવા
 મોઘરી વાળોલ ફૂળીની જાત ॥ એ આદિ લેઈને ઘણી
 જાતની પ્રત્યેક વનસ્પતિ છે ॥ તેમાં ભગવાને ત્રણ પ્ર-
 કારના જીવ કહ્યા છે ॥ સંખ્યાતા ॥ અસંખ્યાતા ॥ અ-
 ને અનંતા ॥ એ ત્રણ પ્રકારના ॥ તેની દયા પાળીએ
 તો મોક્ષના સુખ પામીએ ॥ હવે સાધારણ વનસ્પતિ
 ના નામ કહેછે ॥ પેહેલે ખોલે, લીલફૂલ સેવાળનો જ

ત ॥ ગાજર મૂળાની જાત ॥ ડુંગળી લેંસાણની જાત ॥
 આદુ ને ગરમરની જાત ॥ રતાણ પીંડાણની જાત ॥
 કંટાળો થોર ખરસાણી કુંવાર સેલરાની જાત ॥ મો
 થ લૂણીની જાત ॥ ઉગતાં અંકૂરાં અને કૂણી કાકડીની
 જાત ॥ એકૂણી વનસ્પતિ આદિ સર્વે જાતની સાધા-
 રણ વનસ્પતિ છે ॥ એક કંદમૂળના કકડામાં અનંતા
 જીવ છે ॥ તેનાં કુળ અઠાવીંશ લાખ કરોડ છે ॥ તેનું
 આઉષ્ણં જઘન્ય અંતર મૂહુરતનું ॥ ઉત્કૃષ્ટું દશહ-
 જર વર્ષનું ॥ તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષનાં સુખ-
 પામીએ ॥

હવે ત્રસકાયના ચાર ભેદ છે ॥ ખેઈંદ્રી ॥ તેઈંદ્રી ॥
 ચૌરંદ્રી ॥ પચેઈંદ્રી ॥ હવે ખેઈંદ્રિના બે ભેદ ॥ પ્રજ્ઞતા
 અને અપ્રજ્ઞતા ॥ ખેઈંદ્રી તે કોને કહીએ ? જેને કાયા
 ॥ જાણ્યા ॥ ખેઈંદ્રી હાય તેને ખેઈંદ્રી કહીએ ॥ તેનાં
 નામ ॥ જળો પોરા કીડા કરમીઆ સરમીઆ મામણ
 મુંડા અળસીઆ લટલાળ સંખ છીપ કોડા આદિભેઈ
 ને ઘણી જાતના ખેઈંદ્રી જીવ છે ॥ તેનાં કુળ સાતલાખ
 કરોડ છે ॥ તેનું આઉષ્ણં જઘન્ય અંતર મૂહુરતનું ॥ ઉ-

ઉત્કૃષ્ટું પારવર્ષુ ॥ તેની દયા પાળીએતો મોક્ષના
 સુખ પામીએ ॥ તેઈદ્રીના જે ભેદ ॥ પ્રજ્ઞપ્તા અ
 ને અપ્રજ્ઞપ્તા ॥ તેઈદ્રી તે કોને કહીએ? કાયા
 મૂખને નાસિકા હોય તેને તેઈદ્રી કહીએ ॥ તેનાં
 નામ જૂ, લીખ ॥ ચાંચડ ॥ માંકડ ॥ કોડી ॥ અં-
 થવા ॥ માટલા ॥ ધનેરા ॥ જૂવા ॥ ઈતરી ॥ ગીંગોરા ॥
 ધીમેલ ॥ ગઢેઆ ॥ કાનખજૂરા ॥ મંકોરા ॥ એ
 આદિ ધણી જાતના તેઈદ્રી જીવછે ॥ તેનાકુળ
 આઠ લાખકરોડ છે ॥ તેનું આઉખું જઘન્ય અંતર
 મુહુરતનું ॥ ઉત્કૃષ્ટું આગણપયાસ દિવસનું ॥ તેની
 દયા પાળીએતો મોક્ષના સુખ પામીએ ॥ હવે ચૈઈ-
 દ્રીના જે ભેદ ॥ તે પ્રજ્ઞપ્તા અને અપ્રજ્ઞપ્તા ॥ ચૈ-
 ઈદ્રી તે કોને કહીએ? જેહને કાયા મુખ નાસિકા ને
 આંખ હોય તેને ચૈઈદ્રી જીવ કહેછે ॥ તેનાં નામ ॥
 માખી ॥ મસલા ॥ ડાંસ ॥ મચ્છર ॥ ભમરા ॥ તીડ ॥
 પતંગ ॥ કરોળીઆ ॥ કંસારી ॥ વીંછી ॥ ખડમાંક
 ડી ॥ ખગા ॥ ધુડીઆં ॥ કુદાં ॥ એ આદી ધણી
 જાતના ચૈઈદ્રી જીવછે ॥ તેનાં કૂળ નવલાખ કરોડ

છે ॥ તેનું આઉષ્ણં જઘન અંતર મુહુરતનું ॥ ઉત્કૃ
 ષ્ટું છ માસનું ॥ તેની દયા પાળીએ તો મોક્ષના
 મુખ પામીએ ॥ હવે પચદ્રી તે કોને કહીએ? જેને
 કાય ॥ મુખ ॥ નાસિકા ॥ આંખ ॥ કાન ॥ એ પ્રમાણે
 હાય તેને પચદ્રી કહીએ ॥ તેના બે ભેદ ॥ પ્રજાપ્તા ॥
 અને અપ્રજાપ્તા ॥ તેની ૪ જાત ॥ નારકી ॥ તિર્થ-
 ચ ॥ મનુષ્ય ॥ દેવતા ॥ તેમાં ૧૪ ભેદ ના
 રકીના ॥ ૪૮ ભેદ તિર્થચના ॥ ૩૦૩ ભેદ મનુષ્ય-
 ના ॥ ૧૯૮ ભેદ દેવતાના ॥ વળી તેમાં ચાર ભેદ ॥ ભ
 વનપતિ ॥ વાણુવ્યંતર ॥ જોતપી ॥ વૈમાનીક ॥ મનુ-
 ષ્યના ચાર ભેદ ॥ ૧૫ કર્મ જમીના મનુષ્ય ॥ ૩૦ અ
 કર્મ જમિના મનુષ્ય ॥ ૫૬ અંતર દ્વિપના મનુષ્ય ॥
 ૧૪ સ્થાનકના સમૂહિમ મનુષ્ય ॥ તે કહેછે ॥ પેહેલે ખોલે
 લઘુનિતમાં ઉપજે ॥ ૧ ॥ વડી નીતમાં ॥ ૨ ॥ બળખા
 માં ॥ ૩ ॥ લોંટમાં ॥ ૪ ॥ વમનમાં ॥ ૫ ॥ પીતોરામાં
 ॥ ૬ ॥ પર્માં ॥ ૭ ॥ લોહીમાં ॥ ૮ ॥ વિર્ધમાં ॥ ૯ ॥ વિ
 ર્ધાદિકના પુદ્ગળ સૂકાણા તે ફરી ભીના થાય તેમાં
 ॥ ૧૦ ॥ મનુષ્યના કહેવરમાં ॥ ૧૧ ॥ સ્ત્રી પુરુષના સં-

(૧૯)

યોગમાં ॥ ૧૨ ॥ બગરની ખાલપ્રમુખમાં ॥ ૧૩ ॥ સર્વ
મનુષ્ય સંબંધી અસૂચી સ્થાનકમાં ॥ ૧૪ ॥ એ ૧૪ સ્થા
નકે સમૂહિત મનુષ્ય ઉપજેછે ॥ હવે નારકીની સ્થિતિ
જ્ઞાન્ય દસાહુતર વર્ષની ॥ ઉત્કૃષ્ટી ૩૩ સાગરની ॥
તિર્થંચની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય અંતર મૂહુરતની ॥ ઉત્કૃષ્ટ
ત્રાગુ પટ્ટયની ॥ મનુષ્યની સ્થિતિ જ્ઞાન્ય અંતર મુ-
હુરતની ॥ ઉત્કૃષ્ટ ૩ પટ્ટયની ॥ દેવતાની સ્થિતિ
જ્ઞાન્ય ૧૦ હુતર વર્ષની ॥ ઉત્કૃષ્ટી ૩૩ સાગરની ॥
તેની દયા પાળીએતો મોક્ષના સુખ પામીએ ॥ ૬-
તિશ્રી છકાયના ખોલ સમર્પણ.

—૦ૐ—

અથ દેવ, ગુરુ, ધર્મ એ ત્રણ તત્ત્વની ઓ

ઠાણાણ વિષે.

—૦ૐ—

ચોપાદ.

પરમ પુરુષ પરમેશ્વર દેવ ॥ તેહ તાણી નીત કીજે સેવા ॥
ભવદુખ ભંજન શ્રી અરિહંતા ॥ ભગદેવનો કીધો અત્તા ॥

॥ ૧ ॥ ચોત્રિશ અતિશય શોભિત કીય ॥ ત્રિભુવનજ
 ન નાયક જિનરાય ॥ પાંત્રીશ વાણી વચન રસાળ ॥
 શિવસુખ કારણ દીનદયાળ ॥૨॥ સુરિનર કિનર વં-
 દીત પાય ॥ જ્ય જગદિશ્વર ત્રિભુવનરાય ॥ સિંધ પુ-
 ર્ય અવિચળ સુખ ધાણી ॥ સેવા કરે ભવિજન તે
 તણિ ॥ ૩ ॥ અષ્ટ કરમ દળ કીધાચુર ॥ ચિદાનંદ નિ
 તિ સુખ ભરપુર ॥ અનંત જ્ઞાન દરશન આધાર ॥
 ઇન્દ્રિય દેહ રહિત આકાર ॥ ૪ ॥ તેને જન્મ જરા
 નહી રોગ ॥ નહિ સુતદારા નહિ તસ ભોગ ॥ નહિ
 તસ મોહ નહિ તસ માન ॥ નહિ તસ માયા નહીં અજ્ઞાન
 ॥ ૫ ॥ નહિ તસવેરી નહિ તસમિત્ર ॥ જ્ઞાનરૂપ જગનાથ
 પવિત્ર ॥ તેપ્રભુ નવિસરજે સંહરે ॥ રાગદ્વેષ તે ચિતનવિ
 ધરે ॥ ૬ ॥ તે પ્રભુ નવિ પામે અવતાર ॥ આદીઅંત
 નહિ તેનો પાર ॥ તે પ્રભુ નવિ લીલા ચીત ધરે ॥ તે
 પ્રભુ હાસ્ય કીડા નવિ કરે ॥ ૭ ॥ તે પ્રભુ નવિ નાચે
 નવિ ગાય ॥ તે પ્રભુ ભોજન કંઈ નવિ ખાય ॥
 તે પ્રભુ પુષ્પ પુજ શું કરે ॥ તે પ્રભુ ગદા ચક્ર નવિ
 ધરે ॥ ૮ ॥ તે પ્રભુ શુળ ધરે નહિ પાણી ॥ સાચો

જગદિશ્વર હયો જાણી ॥ વેદ પુરાણ સિંધાંત વિચાર ॥
 એ જગદિશ્વર નહિ સંસાર ॥ ૯ ॥ એ જગદિશ્વર
 માને જેહ ॥ નિરાખાધ સુખ પામે તેહ ॥ એહ તણ
 ખીન્ને કોણુ ધાય ॥ અમૃત છાંટી વિખ કોણુ ખાય
 ॥ ૧૦ ॥ રત્ન ચિંતામણી નાંખિ કરી ॥ કોણુ ગ્રહે
 કર કાચ ઠીકરી ॥ પોલી મૂઠી દીસે અસાર ॥ પથર
 વાંદે નહીં ભવ પારા ॥ ૧૧ ॥ અથવા મોહઅંધિલ નવિ-
 લહે ॥ દેખી પથર સોવન કહે ॥ નેત્ર રોગ પીડીત હોય
 જેહ ॥ પીત શંખ નર ભાંખે તેહ ॥ ૧૨ ॥ સુગુર મળે જો
 પુન્ય સંજ્ઞેગા ॥ જાય મિથ્યા મતનોતો રોગા ॥ સુગુર
 તારે ને પોતે તરે ॥ ઉપકાર નાવ તણી પેરે કરે ॥ ૧૩ ॥
 ક્રોધ માન મમતા પરિહરે ॥ ત્રસ યાવરની રક્ષા કરે ॥
 સત્ય વચન મુખથી ઉચરે ॥ કુલ કપટ તે ચિત નવિ
 ધરે ॥ ૧૪ ॥ અણુદીધું તે ગુરુજી નવિ ગ્રહે ॥ દયા ધર્મ
 ભવિજનને કહે ॥ નારિતણિ સંગતી પરિહરે ॥ પ્રહ્લ-
 યર્ધવૃત ચોખ્ખુ ધરે ॥ ૧૫ ॥ નવ વિધ વાર વિસુ
 ધ વૃત ધરે ॥ તે ગુરુ તારે ને ભવ તરે ॥ કામ ભોગ

લાલચ પરિહરે ॥ સિલાંગરથ ગુણુતે આદરે ॥૧૬॥
 બ્રહ્મચર્ય પાળિ ગુરુ હોય ॥ તો ગુરુ થાયે જગ સહુ
 ક્રોધ ॥ ગૃહસ્થ ગુરુ થઈને શુ' કરે ॥ લોહ સંગ
 પથર કેમ તરે ॥૧૭॥ તારે ગુરુ મહાવ્રત ધાર ॥
 પાંડિત જન એમ કહે વિચાર ॥ કનક રજત ધન
 મમતા તણ ॥ મુકી લોભ ધર્મ સાધન ભજિ ॥૧૮॥
 એણિ પેર પંચ વ્રત ધરે ॥ ચાર કરાયા મુનિવર
 પરિ હરે ॥ શાસ્ત્ર તણા નિત દે ઉપદેશ ॥ શ્રી
 ગુરુ ટાળે સકળ કલેશ ॥ ૧૯ ॥ રાગ દ્વેષ મોહ
 ટાળિ કરી ॥ એવા મુનિવર લહે શિવપુરી ॥ ભરવા
 ને વંછો સંસાર ॥ તો આરાધો ગુરુ વ્રત ધાર ॥૨૦॥
 દયા ધર્મ ઉપદેશે સાર ॥ જિવ સરવેને કરે ઉપકાર
 ॥ દયા ધર્મ મોટો જગ સહી ॥ જેથી દુઃખ કોઈ
 પામે નહિ ॥ ૨૧ ॥ કુંજન દયા દયા મુખ ભણે ॥
 ધર્મ કાજે તસ થાવર હણે ॥ ખોલે સાચું પણ
 નવિ કરે ॥ કહો તે કેમ ભવ સાગર તરે ॥ ૨૨ ॥
 દયા વિના ને થાએ ધર્મ ॥ તો હિંસાએ નવિ લાગે
 કર્મ ॥ ને તપસ્યા ધર ખેઠા થાય ॥ તો ધર છંડી

(૨૩)

વન કોણુ જાય ॥ ૨૩ ॥ સર્વે શાસ્ત્રે એ નીચે સહિ
 ॥ દયા વિના ધર્મ થાએ નહિ ॥ જ્યાં હિંસા ત્યાં
 પાતક હોય ॥ પંડિત શાસ્ત્ર વિચારિ જોય ॥ ૨૪ ॥
 પૃથ્વી પાણી અગ્નિ વાય ॥ વનસ્પતિ પંચ થાવર
 કાય ॥ દ્વિ ત્રિય ચૈ પચંદ્રી સાર ॥ તસ જિવ એ
 અગમ સુવિચાર ॥ ૨૫ ॥ જ્ઞેન શિવ પણ એ જીવ
 કહે ॥ એ રાખે તો શિવ સુખ લહે ॥ એહ વચન
 નવિ માને જેહ ॥ ભવ બંધન નવિ છુટે તેહ ॥ ૨૬ ॥
 હરિહર પ્રજ્ઞા બુધ જ્ઞેન રાય ॥ તેહ તણા જે શેવે
 પાય ॥ તે પણ ધર્મ કરે તો તરે ॥ પાપ કરે તો
 ભવમાં ફરે ॥ ૨૭ ॥ દેવ નિરંજન ગુરૂત ધાર ॥
 ધર્મ દયામય શીવ સુખકાર ॥ તત્ત્વ તણુ સમકિત
 કે'વાય ॥ એ આરાધે શિવ સુખ થાય ॥ ૨૮ ॥ ભવિ
 અણુ પામિ મનુષ્ય અવતાર ॥ એ સમકિત આરા
 ધોસાર ॥ રૂપિ લાલા તણુ શુ' પસાય ॥ રામ મુ
 ની ભણુ એ સઝાય, ॥ ૨૯ ॥ ॥ સમપૂર્ણ ॥

નમો અરિ હંતાણં = કર્મરૂપી. વેશીને જીત્યા છે તેને
 નમસ્કાર.

(૨૪)

નમો સિદ્ધાણં = સકળ કારજ સિદ્ધ કર્યા તેને
નમસ્કાર.

નમો આયરીયાણં = છત્રીશ ગુણે કરી સહિત
એવા આચાર્યને નમસ્કાર.

નમો ઉવક્ષાયાણં = પચીસ ગુણે કરી સહિત
ભણે ને ભણાવે એવા જે ઉપાધ્યાયને નમસ્કાર.

નમો લોણ સઘ્વ સાહૂણં = લોકોને વિશે જગન
એ હજાર કરોડ સાધુ ઉત્કૃષ્ટનવ હજાર કરોડ સાધુ
એ સરવેને નમસ્કાર.

એક અક્ષર નવકારનો, સુદ્ધ ગણે જે સાર;
તે ખાંધે સુભ દેવનું, આયુષ અપરંપાર. ॥૧॥
ઓગણીશ લાખ ત્રેસઠહજાર, ખસેં ખાસઠ પળ;
ત્યાંહાં સુધી તે ભોગવે, નવકાર મંત્રનુંકળ ॥૨॥
અસુભ કર્મ કે હરણકુ, મંત્ર ખડો નવકાર;
ખાંણીદ્વાદસ અંગમે, દેખ લીઓ તત્ત્વ સાર. ॥૩॥

(૨૫)

અળૂ પર્વિ,

કોહો ૧ લો.

કોહો ૨ નો.

૧	૨	૩	૪	૫
૨	૧	૩	૪	૫
૧	૩	૨	૪	૫
૩	૧	૨	૪	૫
૨	૩	૧	૪	૫
૩	૨	૧	૪	૫

૧	૨	૪	૩	૫
૨	૧	૪	૩	૫
૧	૪	૨	૩	૫
૪	૧	૨	૩	૫
૨	૪	૧	૩	૫
૪	૨	૧	૩	૫

કોહો ૩ નો.

કોહો ૪ થો.

૧	૩	૪	૨	૫
૩	૧	૪	૨	૫
૧	૪	૩	૨	૫
૪	૧	૩	૨	૫
૩	૪	૧	૨	૫
૪	૩	૧	૨	૫

૨	૩	૪	૧	૫
૩	૨	૪	૧	૫
૨	૪	૩	૧	૫
૪	૨	૩	૧	૫
૩	૪	૨	૧	૫
૪	૩	૨	૧	૫

(૨૬)

કોહો ૫ મો.

૧	૨	૩	૫	૪
૨	૧	૩	૫	૪
૧	૩	૨	૫	૪
૩	૧	૨	૫	૪
૨	૩	૧	૫	૪
૩	૨	૧	૫	૪

કોહો ૬ હો.

૧	૨	૫	૩	૪
૨	૧	૫	૩	૪
૧	૫	૨	૩	૪
૫	૧	૨	૩	૪
૨	૫	૧	૩	૪
૫	૨	૧	૩	૪

કોહો ૭ મો.

૧	૩	૫	૨	૪
૩	૧	૫	૨	૪
૧	૫	૩	૨	૪
૫	૧	૩	૨	૪
૩	૫	૧	૨	૪
૫	૩	૧	૨	૪

કોહો ૮ મો.

૨	૩	૫	૧	૪
૩	૨	૫	૧	૪
૨	૫	૩	૧	૪
૫	૨	૩	૧	૪
૩	૫	૨	૧	૪
૫	૩	૨	૧	૪

(૨૭)

કોહો ૯ મો.

૧	૨	૪	૫	૩
૨	૧	૪	૫	૩
૧	૪	૨	૫	૩
૪	૧	૨	૫	૩
૨	૪	૧	૫	૩
૪	૨	૧	૫	૩

કોહો ૧૦ મો.

૧	૨	૫	૪	૩
૨	૧	૫	૪	૩
૧	૫	૨	૪	૩
૫	૧	૨	૪	૩
૨	૫	૧	૪	૩
૫	૨	૧	૪	૩

કોહો ૧૧ મો.

૧	૪	૫	૨	૩
૪	૧	૫	૨	૩
૧	૫	૪	૨	૩
૫	૧	૪	૨	૩
૪	૫	૧	૨	૩
૫	૪	૧	૨	૩

કોહો ૧૨ મો.

૨	૪	૫	૧	૩
૪	૨	૫	૧	૩
૨	૫	૪	૧	૩
૫	૨	૪	૧	૩
૪	૫	૨	૧	૩
૫	૪	૨	૧	૩

(૨૮)

કોઠો ૧૩ મો.

૧	૩	૪	૫	૨
૩	૧	૪	૫	૨
૧	૪	૩	૫	૨
૪	૧	૩	૫	૨
૩	૪	૧	૫	૨
૪	૩	૧	૫	૨

કોઠો ૧૪ મો.

૧	૩	૫	૪	૨
૩	૧	૫	૪	૨
૧	૫	૩	૪	૨
૫	૧	૩	૪	૨
૩	૫	૧	૪	૨
૫	૩	૧	૪	૨

કોઠો ૧૫ મો.

૧	૪	૫	૩	૨
૪	૧	૫	૩	૨
૧	૫	૪	૩	૨
૫	૧	૪	૩	૨
૪	૫	૧	૩	૨
૫	૪	૧	૩	૨

કોઠો ૧૬ મો.

૩	૪	૫	૧	૨
૪	૩	૫	૧	૨
૩	૫	૪	૧	૨
૫	૩	૪	૧	૨
૪	૫	૩	૧	૨
૫	૪	૩	૧	૨

(૨૬)

કોડો ૧૭ મો.

૨	૩	૪	૫	૧
૩	૨	૪	૫	૧
૨	૪	૩	૫	૧
૪	૨	૩	૫	૧
૩	૪	૨	૫	૧
૪	૩	૨	૫	૧

કોડો ૧૮ મો.

૨	૩	૫	૪	૧
૩	૨	૫	૪	૧
૨	૫	૩	૪	૧
૫	૨	૩	૪	૧
૩	૫	૨	૪	૧
૫	૩	૨	૪	૧

કોડો ૧૯ મો.

૨	૪	૫	૩	૧
૪	૨	૫	૩	૧
૨	૫	૪	૩	૧
૫	૨	૪	૩	૧
૪	૫	૨	૩	૧
૫	૪	૨	૩	૧

કોડો ૨૦ મો.

૩	૪	૫	૨	૧
૪	૩	૫	૨	૧
૩	૫	૪	૨	૧
૫	૩	૪	૨	૧
૪	૫	૩	૨	૧
૫	૪	૩	૨	૧

ચોવીસ તિર્થંકરનાં નામ.

—ૐ૨૨ૐ—

॥૧॥ શ્રી ઋષભદેવ ॥૨॥ શ્રી અજિતનાથજી ॥૩॥ શ્રી
સંભવનાથ ॥ ૪ ॥ શ્રી અભિનંદન ॥ ૫ ॥ શ્રી સુમતી
નાથ ॥ ૬ ॥ શ્રી પદ્મપ્રભુ ॥ ૭ ॥ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ
॥૮॥ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ॥ ૯ ॥ શ્રી સુબુદ્ધિનાથ ॥૧૦॥
શ્રી શીતળનાથ ॥૧૧॥ શ્રી શ્રેયાંસનાથ ॥૧૨॥ શ્રી
વાસુપૂજ્યસ્વામી ॥૧૩॥ શ્રી વિમળનાથ ॥૧૪॥ શ્રી
અનંતનાથ ॥૧૫॥ શ્રી ધર્મનાથ ॥૧૬॥ શ્રી શાંતી-
નાથ ॥૧૭॥ શ્રી કુંથુનાથ ॥૧૮॥ શ્રી અરનાથ ॥૧૯॥
શ્રી મલ્હિલનાથ ॥૨૦॥ શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી ॥૨૧॥
શ્રી નમીનાથ ॥૨૨॥ શ્રી નેમનાથ ॥ ૨૩ ॥ શ્રી પા
ર્શ્વનાથ ॥૨૪॥ શ્રી મહાવીરસ્વામી.

માહાવીરસ્વામી પોતા નિરવાણુ. ગૌતમ
સ્વામિ કેવળજ્ઞાન. એ ચોવીશીનું દીજે નામ જે
થી ફળે વાંચ્છીત કામ ॥૧॥

દરરોજ નિયમો ધારવાની વીગત. (ગાથા.)

૧ સચિત ૨ દ્રવ્ય ૩ વિગય ૪ વાણી ૫ તંબોળ ૬ વય
૭ કુસુમેસુઃ ૮ વાહન ૯ સયણ ૧૦ વીલિવણઃ ૧૧ અંબધ
૧૨ દીશી ૧૩ નહાણ ૧૪ ભતેસુઃ ॥ ૧ ॥

શબ્દ	અર્થ
૧ સચિત.	માઠી, પાંણી, ચાસી, વનસપ્તી, ફળ, કુળ, છાલ્ય, કાજ, મુળ, પત્ર, ખીજ, તથા જે લેણુ છેદાને બે ધડી થઈ ન હોય તે તથા અગ્નિ પ્રમુખ અનેરે શસ્ત્ર લાગ્યું નહી તે ઇત્યાદી સચિતનું વચન ધારવું.
૨ દ્રવ્ય.	જે વસ્તુ મુખમાં જીદા મ્વાદને આરથે નાખવી, તેહેની ગણતીનો, નિયમ, ઉદાહરણ; દાતણ પાણી વીગરે ગણતરી કરવી.
૩ વિગય.	દુધ, દહી, ઘી, ગોળ, તેલ, તથા જે ચોજ કહડાઈમાં તળાયછે તેની ગણતી ધારવી.
૪ વાણી	પગરખાં અથવા જોડાતથા જોડા વીગ રેની ગણતી ધારવી.
૫ તંબોળ.	પાન, સોપારી, ઇલાયચી, લવોંગ, સુરણ ગોળી, ઇત્યાદિનું વજન.
૬ વય.	વસ્ત્ર (રેશમી, સુતરાઉ, શણ તથા ઉનનાં) વીગરેની ગણતી કરવી.
૭ કુસુમેસુ.	જે વસ્તુ નાકે મુઘવામાં આવે તેના તોલ નું પ્રમાણ ઉદાહરણઃ-છીકણી વીગરે.
૮ વાહન.	ચરતુ, ફરતુ, તરતુ, ઉદાહરણઃ-હાથી યો ડા, ગાડી, રથ, નાવ, વહાણ યોટ.
૯ સયણ.	સુવાળી સજ્યા, પાટ, પાટલા, ખીજના, વીગરેની ગણતી.
૧૦ વીલિવણ.	જે વસ્તુ શરીરે ચોપડવામાં આવે તેના વજનનું ઉદાહરણઃ-સુખડ, ચંદન.

(૩૨)

- ૧૧ બંભડ. બ્રહ્મચર્યનો નિયમ.
- ૧૨ દીશી. પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ, ઊંચ, નીચું,
એ છ દીશાએ જવાના ગાઉનું પ્રમાણ.
- ૧૩ નાહાણ. બધે અંગે નહાણુ તેની ગણતી.
- ૧૪ ભતેસુ. જગતા જોજન, પાણી વાપરવું તેના વ
જનનું પ્રમાણ.
- ૧૫ પ્રથિવકાય. માટી, મીઠું, ખડી, રમચી, વીગરે વાપર
વાના વજનનું પ્રમાણ.
- ૧૬ અપકાય. ટાહાડુ તથા હુંતું પાણી, પીધા તથા વા
પરવા તથા નાહ્યા, વીગરેના કામમાં આવે
તે સરવેના વજનનું પ્રમાણ.
- ૧૭ તેજકાય. રવારી ચુદ્દા, દીવા, સગડીઆ વીગરે
સળગાવવાની ગણતીનું પ્રમાણ તથા તેના
પ્રમાણમાં રાધિલુ જમવાનો નિયમ.
- ૧૮ વાહકાય. પંજાથી, તથા હુગડાથી પવન નાખવો
- ૧૯ વનસ્પતી કાય. તથા કુંકવું, તથા હિંચવું, તેનું પ્રમાણ.
- ૨૦ ત્રસકાય. લીલોતરી, ફળ, શાક, ભાજી, વીગરેનું પ્રમાણ
એયંદ્રીથી તે પચંદ્રી સુધીના નિરઅપ-
રાધી ત્રસજીવને કું કિંચે કરી હણવો નહી
તે વીથેનો નિયમ.
- ૨૧ અસી. તરવાર, બંદુક, છરી, છરા, ચપ્પાં વીગ
રે સસ્ત્ર ધારણ કરવાનું પ્રમાણ.
- ૨૨ મરી. ખડીઆ, દ્વાતો, કલખા, વીગરે રૂઝ-
નાપના વાસણની ગણતી.
- ૨૩ કથી. જમીન ખાદવાનું, ધર, ક્ષેત્ર, ઠાંકા, ભોંયરાં
તળાવ, વાવ્ય, કુવા, વીગરે ખાદવાના રાચ
નું પ્રમાણ તથા તે વાપરવાનું પ્રમાણ.

એ રીતે જાપર લખેલા નીચેના દરેકજા ધારવા એ
શ્રાવક લોકોનો મુખ્ય ધરમ છે.

સૂચના પત્ર.

આ ચોપડી નીચે લખેલે દેકાણે રોકડી કીમતે મળશે. પરદેશથી મંગાવનારે ટપાલ ખર્ચ બ્યાદે આપવો પડશે.

લીંમટી—શેઠ હરજીવન કસ્તુર, ગાંધી ઓથડ

કાહાનજી ને શેઠ કાનજી સુંદરજી

ઘોલેરા—શાહ મોતી વલમ.

વઢવાણ—માણિકચંદ રોસાભાઈ વોરા.

ધ્રાંગધરા—માથકીઆ વખતચંદ પાનાચંદ.

સાયલા—શેઠ કુતેચંદ કાણભાઈ.

મોરખી—દોશી ન્યાલચંદ જીવરાજ.

મોરવી—શાહ સાકરચંદ ખીમરાજ.

અંબર—શાહ કરમચંદ ધરમશી

ભુજ—મેહેતા આણંદજી પીતાંબર.

ધોરાજી—શાહ કાળીદાસ ધારશી.

જેતપુર—મેહેતા ગોપાલજી ચતુરભુજ.

ચુડા—ગાંધી ઠાકરશી નાનજી.

રાજકોટ—ગાંધી ભાઈચંદ કાહાનજી, ડે. હાઈસ્કૂલ.

સખતર—શેઠ વર્દમાન જેશંગ.

